

ud paa, at Taxten for Forsendelsen af Brevfort skal ansættes til 4 Sk., hvilket dog naturligtvis kun foreslaaes med den Forventning, at Betalingen for den locale Forsendelse af Brevfort vil blive bestemt til Halvbeløn af denne Taxt, i Eghed med hvad der i det Hele taget bestemmes om Besørgelsen af Gjenstande indenfor den stedlige Postfreds. Der har ganske vist været nogen Tvivl tilstede i Udvalget om, hvorvidt man ikke i det Hele burde foreslaae en lavere Taxt for Brevfort end for Breve, idet Brevfortene som aabne Postforsendelser synes mere at have Analogien af Taxtbestemmelsen for de saakaldte Forsbaandsforsendelser for sig end Analogien af Taxten for egentlige Breve, for hvilke Kriteriet jo nu er, at de skulle være luffede. Udvalget har imidlertid, fordi det i det Hele taget maatte sætte Ppris paa, at Brevfort blev indført, og fordi det frygtede for at møde Modstand i saa Henseende fra Ministeriets Side, hvis det satte en lavere Taxt for dem end for Breve, besluttet sig til, som anført, at foreslaae Taxten for dem sat til 4 Sk. Skulde det senere, naar disse Brevfort have været benyttede i nogen Tid, vise sig, at det er en Brevverlingsmaade, paa hvilken Befolkningen virkelig sætter Ppris, og at denne Forretning derfor betaler sig godt, saa troer jeg, at man vistnok fra den høitærede Finantsministers Side vil kunne forevente Forslag om en Nedsættelse af den nævnte Taxtbestemmelse. Min Bemærkning for om den Ungsteligbed, hvormed Udvalget har drevet sig til at stille Endringsforslag til § 12, sigtede navnlig til det Forslag, som det under Nr. 10 har stillet med Hensyn til Postanviisninger. Med Hensyn til dem er det ganske vist umuligt at sige, hvad der er den passende Taxt for Forsendelsen, og Udvalget er derfor begyndt med at spørge: Hvad er den nævnte Taxt for Forsendelsen af Postanviisninger, og er der nogen Grund til at forhøje denne Taxt, eller er det ikke nogen Grund dertil? Det høie Thing vil nu af den omhandlede Betænkning see, at der ifølge Bestemmelsen i § 12 vil indtræde en betydelig Forhøielse for Forsendelsen af Summer, som ere over 10 Rd., hvorimod der vil foregaae en Formindfælsje i Taxten for Forsendelsen af

Summer under 10 Rd. Forsendelsen ved Postanviisninger betales jo nemlig nu for et Beløb af indtil 25 Rd. med 6 Sk., medens Bestemmelsen i Lovforslagets § 12 gaaer ud paa, at der for hver 10 Rd. skal betales 4 Sk., og Forsendelsen af et Beløb af 11 Rd., som nu koster med Postanviisning 6 Sk., vil altsaa efter Lovforslaget komme til at koste 8 Sk. Den saaledes foreslaaede Forhøielse stiger derhos temmelig betydeligt, efterhaanden som det Beløb, der er Tale om at sende, bliver større, saaledes at Forsendelsen af et Beløb af 100 Rd., der efter den nævnte Lovgivning vilde koste 18 Sk., efter Lovforslaget vilde komme til at koste 40 Sk. Udvalget har i Betragtning heraf troet at burde henstille til det høie Thing, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Forandring i Lovforslagets Bestemmelser paa det nævnte Punkt, saaledes at man satte Taxteenheden for Forsendelsen ved Postanviisninger til 20 Rd. istedetfor til 10 Rd. Den høitærede Finantsminister har imidlertid, hvad der fremgaaer af det Forslag, som han under Nr. 5 har stillet til det nævnte Punkt i § 12, ikke anseet det for rigtigt at forhøje Taxteenheden 10 Rd., men har derimod foreslaaet at sætte en Maximumsgrændse for Betalingen for Forsendelser ved Postanviisninger af 16 Sk. Dette er jo et Forslag, hvorved Ministeren kommer Udvalget imøde, men jeg troer dog ikke paa Udvalgets Begue at burde tage sammes Forslag om det nævnte Punkt tilbage, men derimod at burde overlade til det høie Things Afgjørelse, hvorvidt det enten vil følge Udvalget eller Finantsministeren med Hensyn til den nævnte Bestemmelse. Det forekommer mig nemlig, at man ved at gaae ud paa den høitærede Ministers Forslag om at sætte en Maximumsgrændse for Taxten muligtvis vilde kunne gjøre det noget betænkeligt for Postvæsenet, at udvide Starrelsen af de Beløb, som kunne forsendes ved Postanviisninger, for hvilke Maximum jo nu er 100 Rd. Jeg frygter for, at Postvæsenet, naar det maaffee lovrigt fandt, at der var Anledning til at udvide Starrelsen af de Beløb, som kunne forsendes ved Postanviisning, f. Ex. til 200 Rd. — hvilket jeg med Hensyn til Anviis-